

FN-medlemmer og ikke-medlemmer, som har været samarbejdsvillige nok til at yde de fornødne bidrag.

Fredsbevarende virksomhed må være et middel, ikke et mål, og sådanne operationer bør derfor ikke af de stridende parter benyttes til at udskyde eller undlade en løsning af problemerne. Der forekommer at være behov for fremsynet initiativ fra Sikkerhedsrådets og Generalforsamlingens side med henblik på at forbedre FN's evne til at bilægge stridigheder i stedet for blot at standse militære sammenstød eller hindre deres genoplussen. Medlemsstaterne ville gøre en langt nyttigere indsats ved at overveje anvendelsen af nye metoder til løsning af konflikter end ved hårdnakkethed at holde fast ved deres nuværende standpunkter med hensyn til fredsbevarende foranstaltninger.

Om *økonomisk og social udvikling* hedder det, at et af det forløbne års alvorligste problemer har været svækkelsen af international økonomisk bistand samtidig med og til trods for, at de udviklede landes evne til at yde sådan hjælp er blevet større. U Thant ser dog en gunstig udvikling i oprettelsen af udvalget om udviklingsplanlægning, og han udtrykker håb om, at den sidste halvdel af udviklingstiaaret må blive mere frugtbar end den første. Det rådgivende udvalg vedrørende anvendelse af videnskab og teknologi for udvikling har haft en stimulerende virkning, og planen om supplerende finansiering, som er udarbejdet af Den internationale Bank, bliver tilsyneladende første praktiske resultat af de nye ideer, der fremstod med UNCTAD i 1964. U Thant udtrykker glæde over den gensidige forståelses ånd, der præger forberedelserne af den 2. UNCTAD samling. Han ser i oprettelsen af industriorganisationen, UNIDO, ikke en erstatning for medlemsstaternes samarbejde, men et samlingspunkt for fælles bestræbelser. Han appellerer i denne sag til de industrialiserede landes ansvarsfølelse og fremsynet-hed gennem deres opgivelse af kortsigtede interesser til fordel for langtidsfordele. Oprettelsen af FN's uddannelses- og forskningsinstitut, UNITAR, og FN's forskningsinstitut for social udvikling er andre betydelige resultater.

Endvidere beskæftiger generalsekretæren

sig indgående med *teknisk samarbejde i marken* udført under UNDP, Verdensfødevareprogrammet, FN's børnefond, flygtningshøjkommissæren etc.

Med hensyn til *menneskerettighedsarbejdet* udtrykker U Thant glæde over den voksende interesse, der vises FN's energiske indsats på dette område, og henleder opmærksomheden på, at en udbygning af FN's eksisterende institutioner kunne blive et nyttigt supplement til nationale foranstaltninger.

I *apartheid-spørgsmålet* noterer generalsekretæren den voksende skuffelse over de manglende resultater af FN's hidtidige beslutninger og de voksende krav om stærkere handling. Det forekommer ham, at Sikkerhedsrådets permanente medlemmer og Sydafrikas største handelspartnere har såvel et særligt ansvar for som midler til at formå den sydafrikanske regering til at opgive sin nuværende kurs og søge en løsning i overensstemmelse med FN-pagten. En sådan løsning bør sikre alle Sydafrikas indbyggere deres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Om *Sydrhodesia* hedder det i generalsekretærens forord, at Storbritannien efter hans opfattelse, så længe det fortsat fastholder sit hovedansvar for udviklingen, nødvendigvis må tage yderligere og dristigere forholdsregler, selv om de må vise sig at være vanskeligere at gennemføre nu, end de ville have været for nogle måneder siden.

Om de *portugisiske territorier* meddeler U Thant, at han inden for rammerne af Sikkerhedsrådets resolution af 23. november 1965 har haft konsultationer med Portugals udenrigsminister, og at drøftelser vil finde sted mellem denne og U Thant i løbet af 21. Generalforsamling.

Om *Sydvestafrika* noterer U Thant, at domstolens kendelse af juli 1966 ikke på nogen måde berører områdets status, og at mandatet fortsat er gældende i henhold til kendelserne af 1950 og 1962. Generalsekretæren ser ingen anden vej for FN end at fortsætte undersøgelser af, hvilke konstruktive foranstaltninger der kan træffes for at hjælpe Sydvestafrikas befolkning til at udøve selvbestemmelsesretten og få Sydafrikas regering til at yde sin medvirkning, som man burde kunne vente.

Vedrørende *Aden* håber U Thant, at det efter yderligere konsultationer med koloni-